

**Μνήμη των Αγίων επτά Παίδων των εν Εφέσω,
Μαξιμιλιανού, Εξακουστωδιανού, Ιαμβλίκου,
Μαρτινιανού, Διονυσίου, Αντωνίνου (1), και
Κωνσταντίνου - 4 Αυγούστου**

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)





Οι άγιοι επτά παίδες εν Εφέσω. Ρωσική εικόνα του 19ου αιώνα.

Ούτοι οι Άγιοι ήτον κατά τους χρόνους του βασιλέως Δεκίου, εν έτει συνβ' [252], οίτινες αφ' ού διεμοίρασαν εις τους πτωχούς όλα των τα υπάρχοντα, εμβήκαν μέσα εις ένα σπήλαιον και εκρύφθησαν. Παρακαλέσαντες δε τον Θεόν να λυθούν από τον δεσμόν του σώματος, και να μη παραδοθούν εις τον βασιλέα Δέκιον, παρέδωκαν τας ψυχάς των εις τον Θεόν. Όταν δε ο βασιλεύς Δέκιος εγύρισεν εις την Έφεσον, εζήτησεν αυτούς διά να έλθουν να θυσιάσουν εις τα είδωλα, και μαθών, ότι απέθανον μέσα εις το σπήλαιον, επρόσταξε να φράξουν την πόρταν του σπηλαίου. Από τότε λοιπόν επέρασαν τριακόσιοι εβδομηνταδύω χρόνοι, έως εις τους τριανταοκτώ χρόνους της βασιλείας του μικρού Θεοδοσίου, ήτοι εν έτει υμς' [446] (2)

Τότε γαρ εβλάστησε μία αίρεσις, η λέγουσα, ότι δεν είναι ανάστασις νεκρών. Ο δε βασιλεύς Θεοδόσιος βλέπωντας τεταραγμένην την Εκκλησίαν του Θεού, με το να επλανήθησαν από την αίρεσιν αυτήν πολλοί Επίσκοποι, απορούσε τι να κάμη. Όθεν ενδυθείς τρίχινον φόρεμα, ήγουν υφασμένον από γηδίσσας τρίχας, έστρωσε τον

εαυτόν του εις την γην και εθρήνει, παρακαλώντας τον Θεόν διά να του φανερώση την λύσιν της αιρέσεως ταύτης. Δεν επαράβλεψε λοιπόν ο Κύριος τα δάκρυά του, αλλ' επήκουσεν αυτού με τοιούτον τρόπον. Ο οικοκύριος του βουνού εκείνου, εις το οποίον ήτον το σπήλαιον των Αγίων επτά Παίδων, ηθέλησε κατά τον καιρόν εκείνον να κάμη μάνδραν του ποιμνίου του. Εις καιρόν λοιπόν οπού εκύλιε πέτρας από το σπήλαιον διά την οικοδομήν της μάνδρας, ανοίχθη η πόρτα του σπηλαίου, και κατά προσταγήν Θεού, ανέστησαν οι εν τω σπηλαίω αποθανόντες επτά Παίδες, και εσυνωμίζουν ένας με τον άλλον, ωσάν να ήθελαν κοιμηθούν την χθεσινήν ημέραν, χωρίς τελείως να αλλοιωθούν, ώστε οπού ουδέ αυτά τα ενδύματά των εφθάρησαν ολοτελώς από την φυσικήν νοτίδα και υγρασίαν του σπηλαίου. Αναστηθέντες δε, ενθυμούνται, ότι ο βασιλεύς Δέκιος ζητεί να τους βασανίση, όθεν και εσυνωμίζουν περί τούτου. Ο δε Μαξιμιλιανός έλεγεν εις τους άλλους, ανίσως, αδελφοί, πιασθώμεν από τον Δέκιον, ας σταθούμεν ανδρείως, και ας μη προδώσωμεν την ευγένειαν της πίστεώς μας. Συ δε αδελφέ Ιάμβλιχε, πήγαινε να αγοράσης ψωμία, πλην αγόρασον περισσότερα, επειδή εχθές το βράδυ αγόρασες ολίγα ψωμία, και διά τούτο εκοιμήθημεν πεινασμένοι. Μάθε δε και τι βουλεύεται ο Δέκιος διά λόγου μας. [\(περισσότερα...\)](#)